

ŽÁKOVINY

Listopad 2019

Vážení profesori, milí studenti!

Máme zde začátek dalšího úmorného školního roku plného písemek z matematiky a zapomenutých protokolů. Nicméně má to i své světlé stránky. Žákoviny jsou zpět! I letos vám budeme zpříjemňovat dny zajímavými články, rozhovory a možná se objeví i pár soutěží!

Za celou redakci vám přeji mnoho studijních úspěchů!

Jana Nálevková (Septima)

Obsah

Fridays For Future – anketa a rozhovor	2
Fridays For Future aneb co můžeme dělat	4
Hledáme učitele anglického jazyka!	7
Proč je 11.10. důležitý den?	8
Rozhovor	10
Umění a písanka	14
Co si pustit během nejstrašidelnějšího období v roce? ..	15
Křížovka	17

Fridays For Future – anketa a rozhovor

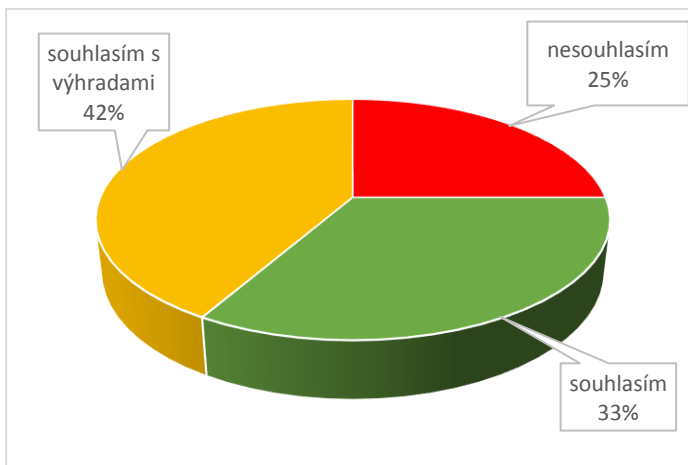
Fridays For Future je mezinárodní hnutí žáků a studentů, kteří se rozhodli místo docházky do školy účastnit demonstrací, kde žádají politiky, aby došlo ke změně v přístupu k životnímu prostředí. Jedná se o téma vybízející k diskuzím, proto jsme se rozhodli zjistit, co si

o stávkách myslí studenti a zaměstnanci školy. Na výběr bylo pět možností – 1) **souhlasím**, 2) **souhlasím s výhradami**, 3) **mám neutrální názor**, 4) **nesouhlasím**, 5) **nevím/je mi to jedno**. Průzkum trval mezi 25. zářím a 10.

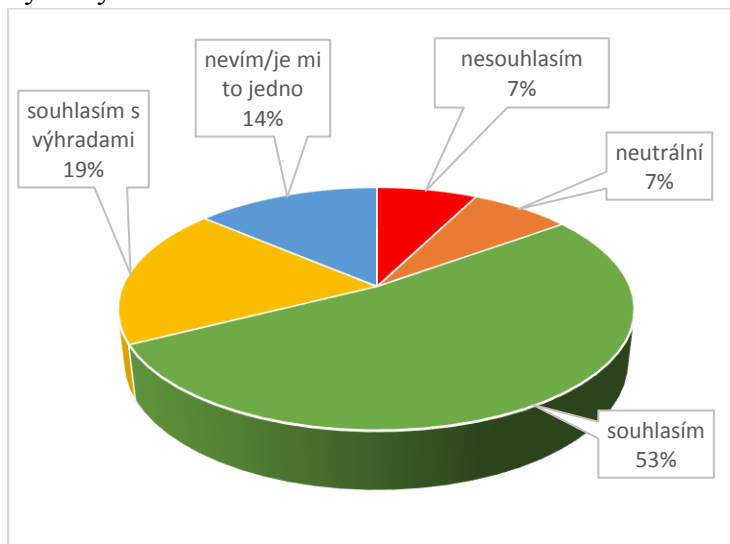
říjnem a celkem bylo osloveno 92 lidí.

Na grafu č.1 jsou zobrazeny odpovědi zaměstnanců školy – nejvíce hlasů měla odpověď „**souhlasím s výhradami**“. Podle třetiny dotázaných jsou přínosné, ale naopak čtvrtina nesouhlasí.

Graf zobrazující odpovědi zaměstnanců školy

Na grafu č. 2 jsou zaznamenány odpovědi studentů. Více než polovina dotázaných se stávkami souhlasí, v opačném extrému je 7% oslovených studentů a stejný počet má také neutrální názor. Přibližně šestina lidí zaujímá postoj bez názoru a pětina lidí souhlasí, má k tomu ale nějaké výhrady.

Graf zobrazující odpovědi studentů

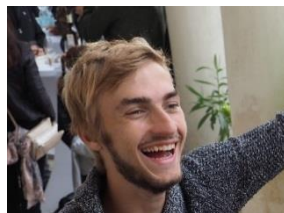
Obecně nejkritičtější byli chlapci z vyššího gymnázia, zato jejich spolužačky se ukázaly jako největší podporovatelky, přičemž některé se dokonce stávek již účastnily.

Pro ty, kteří se přiklonili k variantě „**nesouhlasím**“ bylo nejčastějším důvodem to, že jsou podle nich stávky zneužívány k absenci ve škole.

Hlavním argumentem těch, kteří hlasovali pro „**souhlasím**“ bylo to, že je potřeba přimět politiky a šéfy firem k tomu, že životní prostředí je nutné chránit.

Fridays For Future aneb co můžeme dělat

Adam Miler je student oktávy, ekologický aktivista, a pro letošní rok byl zvolen králem studentů. Na naší škole také pořádá každoroční promítání a přednášku zaměřenou na ekologii. V tomto rozhovoru se ptám na ekologii a hnutí FFF.

Jak bys nezúčastněnému čtenáři popsal cíle FFF a jak toho chce dosáhnout?

FFF je organizace/hnutí založené na aktivitě studentů. Je to celosvětové hnutí, které už dnes zásadně ovlivňuje témata týkající se životního prostředí a globálního oteplování. Globální oteplování a změny klimatu jsou doložená pravda a také je pravdou, že to vše ovlivňuje lidi. A my, studenti obvykle základních a středních škol mající život teprve před sebou, se nechceme dívat jak nám svět, na kterém chceme žít šťastně, a vychovávat naše děti, postupně mizí a s ním i naše budoucnost

Švédská aktivistka Greta Thunbergová je velmi kontroverzní osoba. Jaký máš na ni a její projevy názor?

Greta Thunberg je podle mě úžasná a hrozně silná osobnost. Na to, že jí je pouhých 16 let, dokázala hrozně moc a ještě rozhodně nekončí. Její projevy jsou silné a působí na city a psychiku obecnostva, ale to je v aktuálním stavu a aktuální krizi prostě nutnost. Nikdy jsme neměli na změnu méně času, než máme teď, proto je její přístup na místě. Samozřejmě každá taková osobnost je středem pozornosti a různých názorů. Já osobně jsem už vícekrát

diskutoval s lidmi o její osobě, a dalším takovým bych chtěl vzkázat, ať si prostudují klimatickou situaci 21. století, tedy rapidní změny a možné scénáře, které jsou vědecky doložené, a až poté ať si udělají objektivní názor na její osobu.

Je podle tebe dostatečně ve školách vyučována ekologická/environmentální výchova?

Nejjednodušší otázka ze všech, děkuju za ni...

Rozhodně není, je téměř nulová. Ve škole se učíme to, jak se připravit na skutečný život, ale to že ten skutečný život podle systému, kteří zastávají naši učitele a funkcionáři na ministerstvu, máme opravdu drasticky ohrožený, nezazní téměř ani slovo. A to i konkrétně u nás ve škole. Způsob, jak se naše vedení staví k třídění odpadu, které je tou nezákladnější činností, je smutné a troufnu si říct, že chybné. Maximálně dva koše na plasty na jednom poschodí skutečně dostačující nejsou...

Neustále se mluví o tom, že je nutné, aby lidé dělali něco jako jednotlivci. Co tedy můžeme sami za sebe dělat, abychom pomohli životnímu prostředí?

Super dotaz a opět jednoduché odpovědi:

- omezovat spotřebu jednorázového odpadu (především plastů) a pokud to nepůjde jinak než s nimi, tak určitě třídít. Překonat se a jít ze třídy na chodbu a obal od sušenky vyhodit do koše na plast.
- používat hromadnou dopravu místo jízdy autem
- omezit spotřebu masa, minimálně toho hovězího, které má obrovský dopad na životní prostředí
- neplýtvat vodou
- a o těchto pravidlech poučit rodinu a své nejbližší

Chtěl bys něco vzkázat učitelům, kteří s FFF nesouhlasí?

Názor nikomu brát samozřejmě nebudu. Jen bych doporučil stejně jako lidem, kteří mají kritický názor na Gretu Thunberg, zjistit si o globálním oteplování více, než jen vysílají v televizi.

A ještě jedna malá osobní otázka, kde se vidíš za 10 let?

Deset let je dlouhá doba, a netroufnu si říct, kam mě život zavede a pokud se situace na globální sféře nezmění, tak snad ani nechci vědět...

Ale rád bych se viděl jako člověk, který stále šíří povědomí o ekologii, a o tom jak člověk přírodě může pomoci.

Jsem zároveň člověk, který radši koná, než jen mluví. Člověk, který radši vezme motyku a rýč, a jde vykopat strouhu na vodu sám než aby to navrhoval nejbližšímu úřadu. Na politické sféře se tedy zatím nevidím. Chtěl bych tedy navrhopvat a stavět zahrady, městskou zeleň a celkově veřejné prostory v souladu s životním prostředím, tedy minimálně energeticky náročné. A tím vším lidi navracet postupně zpátky k přírodě, protože dnešní společnost se přírodě neustále oddaluje a brzy poznáme, že bez ní žít nelze.

Adam Havrda (Kvarta)

Hledáme učitele anglického jazyka!

Náplň práce

- **soukromá výuka anglického jazyka v rodině**

Co vám nabídneme?

- **nevšední brigádu**, nebo možnost přivýdělku ke středoškolskému či vysokoškolskému studiu, užitečnou položku do životopisu
- **finanční ohodnocení dohodou**

Co požadujeme?

- **znalost anglického jazyka** alespoň na **úrovni B2**, doloženou certifikátem, schopnost vysvětlit gramatiku
- ochotu pracovat s dětmi i dospělými

Kontaktní údaje

- **StolinMichal@seznam.cz**
- **+420 603 544 942**

Proč je 11.10. důležitý den?

Našlo by se mnoho důvodů, proč je 11. říjen pro svět důležitý. 11. října 1968 odstartovala loď Apollo 7 s první lidskou posádkou. 11. října 1884 se narodila významná aktivistka a první dáma Eleanor Rooseveltová. A 11. října 1984 obdržel Jaroslav Seifert Nobelovu cenu za literaturu. K jedenáctému říjnu se pojí mnoho významných událostí. Nu, v moderní době se k nim přidala ještě jedna. Je pravda, že nezasáhne úplně každého a mnoho lidí se o ni ani nezajímá, ale dle mého názoru by se nad ní měl každý alespoň krátce zamyslet. Vážení, 11. říjen je totiž Mezinárodní den coming outu.

Coming out je v širším smyslu označení procesu, během kterého člověk rozpoznává a akceptuje svoji menšinovou sexuální orientaci („coming out před sebou samým“ či tzv. „vnitřní coming out“). V užším smyslu se používá pro okamžik svěření jiným osobám, případně veřejnosti (tzv. vnější coming out).

Coming out bývá pro lidi s odlišnou sexuální orientací nebo pohlavní identitou pravděpodobně jednou z nejstresovějších situací v jejich životě. Přestože si někteří mohou být téměř jistí, že rodiče a přátelé informaci o jejich orientaci přijmou, prožívají podle psychologa Jiřího Procházky často stále krizi. „Bojí se nepřijetí, odmítnutí, což je z psychologického hlediska silný strach. Víme, že takový zážitek v mozku aktivuje stejná centra jako prožitky fyzické bolesti,“ uvádí.

LGBT komunita se v dnešní době stává čím dál tím víc otevřenou. To ovšem neznamená, že by lidé skrývající svou orientaci zcela vymizeli. Některé nepřijemné

komentáře ze stran blízkých mohou přijetí sebe samého oddálit i o několik desetiletí a život v takovém rozpoložení není nic jednoduchého ani příjemného. Proto prosím, ať už máme názor jakýkoliv, zkusme být tolerantní a snížit tak šanci, že nechtíc ublížíme někomu nám blízkému, kdo se teprve odhodlává jisté věci svěřit světu. Nebo i sám sobě.

Jana Nálevková (Septima)

Rozhovor

Tento měsíc se redakce Žákovin rozhodla vyzpovídat oblíbenou učitelku českého jazyka a výtvarné výchovy – paní Evu Stejskalovou. Co nám na sebe prozradí?

Proč jste nekandidovala na ředitelku?

To je otázka na začátek! Vůbec mě to nenapadlo. Asi by mě to nebavilo, protože učím ráda a jsem ráda s mladými lidmi. Jak je známo, ředitel je bohužel v současném školství spíš úředníkem a mnoho hodin neodučí. Navíc nejsem zrovna typ do úřadu, ani by mě nelákalo neustále číst nějaké předpisy a vyplňovat tabulky.

Chtěla jste být vždycky učitelka?

Ano. Já jsem si na učitelku hrála už jako malá. Jsem z učitelské rodiny, kde byl ředitel už můj dědeček, maminka byla ředitelkou školy, učily pratetičky, kantorem je můj bratr, potkalo to i mé neteře... Asi to máme v genech.

Byli čeština a výtvarka první volbou?

Protože jsem hodně sportovala, byla jsem původně přihlášena na zeměpis a tělocvik na Fakultu tělesné výchovy a sportu UK. To ale ze zdravotních důvodů nevyšlo, tak jsem to zkusila na učitelství češtiny a výtvarky. Protože ale můj otec podepsal tehdy "protistátní" dokument, musela jsem ještě rok počkat na přijetí a učit nekvalifikovaně v pohraničí, kam nikdo nechtěl...

Učíte radši český jazyk nebo výtvarnou výchovu?

Ráda mám obojí asi stejně. Kupodivu je mnohem náročnější učit výtvarnou výchovu než češtinu, protože člověk musí pro studenty vymýšlet neustále něco nového,

motivovat je a měnit činnosti, zatímco v češtině je dané to, co se má učit. Ale protože ráda čtu, mám samozřejmě ráda i češtinu a literaturu.

Co ke čtení byste doporučila mladým lidem?

To vám doporučuji v povinné četbě... (*smích*) ...když to je jen málo knížek. Byla bych radši, kdyby se četlo víc. Knih, které bych vám doporučila, je mnoho, na to tu asi není místo. Já osobně čtu současnou českou a světovou literaturu. Sbíráám různé recenze a pokud nějaká kniha vypadá dobře, tak ji hned koupím do školy nebo sama pro sebe.

Je obecně známé, že lidi čtou víc prózu, než-li poezii. Je nějaká básnická sbírka, kterou byste studentům doporučila? Která by mohla člověka chytnout a přivést ke čtení poezie?

To je těžká otázka, protože si myslím, že mladí lidé už skutečně poezii nečtou. I já mám blíž k próze než k poezii. Kdybych měla doporučit, co by se mohlo líbit, asi bych vás odkázala na vítěze cen Magnesia Litera v kategorii Poezie. To by mělo být to nejlepší.

Vy jste známá také svými příběhy z cest. Jsou nějaká místa, která byste chtěla navštívit? Nebo která se vám vryla do paměti?

Navštívila jsem spoustu míst. Zajímavá cesta byla po Spojených státech amerických od východního pobřeží k západnímu. Je to opravdu jiný svět. Ale nejvíc vzpomínám na to, jak jsme jen s batohy přešli balkánské hory- Černou Horu, Rumunsko, Bulharsko, Albánii, Makedonii, Bosnu a Hercegovinu... To byl takový nejhlubší zážitek, protože tam jsme se setkali s opravdu nepřikrášleným životem.

Totěž byla Zakarpatská Ukrajina. A za týden odlétám na dvanáct dní do Nepálu.

Už máte naplánováno, kam se tam podíváte?

Jedu s cestovní kanceláří, takže ti už to mají naplánované. Ale takovým vrcholem bude čtyřdenní trek kolem Annapurny, na což se moc těším, protože vysokohorská turistika je jeden z mých největších koníčků.

Takže kdybyste si měla vybrat mezi dovolenou na horách a u moře, tak...?

Určitě hory.

Jaké hory máte nejradši? Přála jste si někdy například zdolat Mt. Everest?

Nejtěžší hory jsem zdolala právě na Balkáně. Nádherná je Černá Hora, to byly asi nejvyšší výstupy. Nemusel by to být zrovna Mt. Everest, ale o nějaké jiné osmitisícovce jsem kdysi snila. Přečetla jsem o dobývání velehor i pár knih. Nakonec jsem to definitivně vzdala a chtěla bych se na ně podívat alespoň zezdola.

Když už jsem u vašich koníčků... Věnujete si výtvarnému umění i ve volném čase? Máte nějaké oblíbené autory, či díla?

Tak určitě mám ráda umění 20. století. To znamená různé abstrakce... Kupka, Kandinskij, Miró... Protože sbírám grafiku, líbí se mi Bohumil Rejnek, Vladimír Suchánek, Josef Váchal...

A co takhle divadlo?

Divadlo mám moc ráda. Viděla jsem téměř všechna představení v Klicperově divadle a i do Prahy jezdím často.

Co máte radši – činohry, nebo muzikály?

Já muzikály moc ráda nemám, mám radši činohry. V poslední době se mi asi nejvíc líbil Finský kůň v Hradci a nadchli mě jaroměřští ochotníci s Lakomcem, Ženitbou a Rokem na vsi..

Jana Nálevková (Septima)

Umění a písanka

Čím déle studuji na zdejší gymnáziu, tím pevněji ve mně koření pocit, že naše třída je jako vystřižená z Obecné školy, jelikož učitelé na Výtvarnou výchovu se u nás střídají rychleji než ponožky. Letos na nás byl poslán nejtvrďší kalibr z celého sboru. Svým překvapivě klidným hlasem počal s posvátnou úctou přednášet o barevném kruhu a vytasil se seznamem pomůcek, jež by se daly souhrnně nazvat Recept na katastrofu. Moje zoufalství bylo ještě umocněno faktem, že některé položky mi nic neříkaly a představa, že v obchodě kupuji pastely, jejichž název ani neumím vyslovit, se mi přičila. S každou další hodinou jsem pak nabývala dojmu, že se stanu vlastizrádcem, když se podívám na souseda. V bojišti zavládlo napjaté ticho korunované oním pověstným: “Na Výtvarku se musíte soustředit.” To vše byl ale teprve začátek. Naše nová učitelka totiž vyslovila myšlenku, že které mi vstávaly hrůzou vlasy na hlavě. Prý by bylo nejlepší, kdybychom si zavedli sešit. Naštěstí se našel dostatek pádných argumentů, který toto téma smetl ze stolu. Abychom se náhodou necítili ochuzeni, vynahradila nám tuto mezeru ve vzdělání vytažením učených knih a vyprávěním o umění kaligrafie. Nakonec samozřejmě došlo i na praxi a já si připadala jako mnich v klášteře opisující cenné svazky. Nejtrefnější přirovnání ale vymyslel můj kamarád, který poznamenal, že jsme se vrátili v čase do let, kdy jsme kostrbatými tahy obtahovali natištěná A v písance. Jsem si jistá, že mé rodině bude úplně jedno, jak se podepíše na narozeninové přání, takže balím kufry a hlásím se na Hudebku.

Eliška Kuhajdíková (Kvarta)

Co si pustit během nejstrašidelnějšího období v roce?

Když divoké léto vystřídá klidný podzim, ti z nás, kteří se hrdinně vyhrabou z typické melancholie, kterou s sebou tradičně přináší návrat do školy, se pokoušejí naladit na podzimní nebo i halloweenskou atmosféru. Co k tomu většinou patří? Pokud to nechceme dotáhnout až na úroveň děsivé upíří kobky, ve kterou proměníme naše bydliště, může nám postačit poněkud klidnější atmosféra. Samozřejmě nemohou chybět čaje, svíčky, dýně anebo třeba sušenky, ale co u toho budeme sledovat? Když chceme zažít alespoň trochu toho strachu, nemusíme rovnou sahat po hororech. Pro takový účel jsou totiž přesně stvořené filmy a seriály, které nám tento pocit dodají. Ať už hledáte něco pohádkovějšího rázu, nebo chcete zažít pořádnou akci, v tomto článku najdete přesně to, co hledáte.

Začneme tedy tím, podle mě, nejmírnějším a zároveň nejkouzelnějším článkem našeho seznamu. Animovaný seriál *Over The Garden Wall*, neboli *Za zdí zahrady*, obsahuje deset krátkých dílů, zaznamenávajících putování dvou bratrů, kteří hledají cestu domů z místa zvané Neznámo. Já osobně jsem si tenhle seriál zamilovala a nejradši bych si ho pouštěla pořád dokola.

Jako druhý přichází animovaný film, který je vlastně dva v jednom, protože si ho můžete pouštět nejen v období Halloweenu, ale i na Vánoce. Ano, někteří možná správně tuší, jedná se o *Ukradené Vánoce z dílny Tima Burtona*. Samotná animace působí dost mrazivě. Zároveň je tu jedna

věc, která může potěšit milovníky hudby, a tou je to, že se jedná o muzikál.

Když zmíníme Halloween, spoustu z nás hned napadnou čarodějnice. Mě tedy určitě. A jedním z klasicky čarodějnických filmů je i „devadesátkový“.

Hokus Pokus, pro milovníky lektvarů a kouzel jako stvořený. Jestli se nechcete jenom bát, ale chcete se i zasmát, tahle klasika vás jistě potěší.

Jestli si užíváte atmosféru americké střední a zároveň máte rádi kouzla a tajemno, můžete se podívat na seriál Chilling Adventures of Sabrina. Zatím má dvě série plné temných kouzel, čarodějnic a problémů holky, která se musí potloukat mezi životem teenagera a také životem začínající čarodějnice.

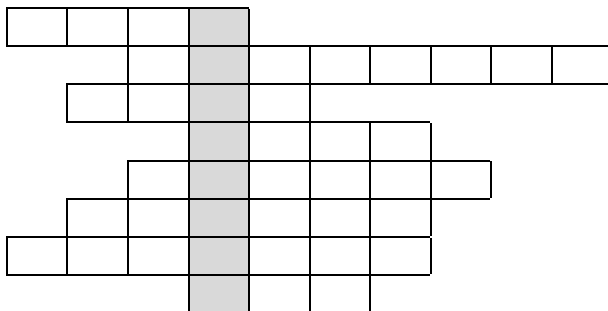
Nakonec tu mám jeden ne úplně halloweenský film. I tak v něm jsou ale čarodějnice a mrazivá atmosféra, takže si místo v našem miniseznamu určitě zaslouží. Jedná se o film Jeníček a Mařenka: Lovci čarodějnic. Pokud podle názvu očekáváte roztomilou pohádku, musím vás vyvést z omylu. Sourozenci se totiž po špatném zážitku s čarodějnici rozhodli bojovat proti dalším, jako byla ona a rozhodně se nebojí využít všechny možné prostředky. Pokud máte slabší žaludek, asi to nebude nic pro vás, na to pozor! Dočkáte se akčních scén a napětí se tu dá téměř krájet.

Tak tohle byl náš děsivý seznam úžasných halloweenských filmů a seriálů. Snad jste si tu něco našli i vy. Přeji mrazivou podívanou a nezapomínejte - ta věc pod postelí vás může kdykoli chytit.

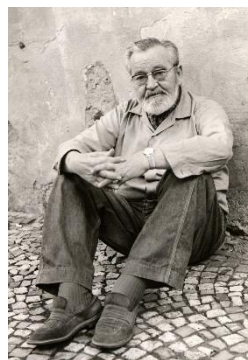
Barbora Žárská (Septima)

Křížovka

6.2.1905 se narodil _____ - český filmový
a divadelní herec, dramatik a filmový scenárista.

- 1.Neformální pozdrav
- 2.Svátek slavený v anglosaských zemích
- 3.14.února
- 4.Německy *mladý*
- 5.*Hodinky* anglicky
- 6.Pokrývka hlavy
- 7.Živočich s dlouhým krkem
- 8.Obuv do deště
- 9.Zkratka Chráněné krajinné oblasti

Pübl-slav

